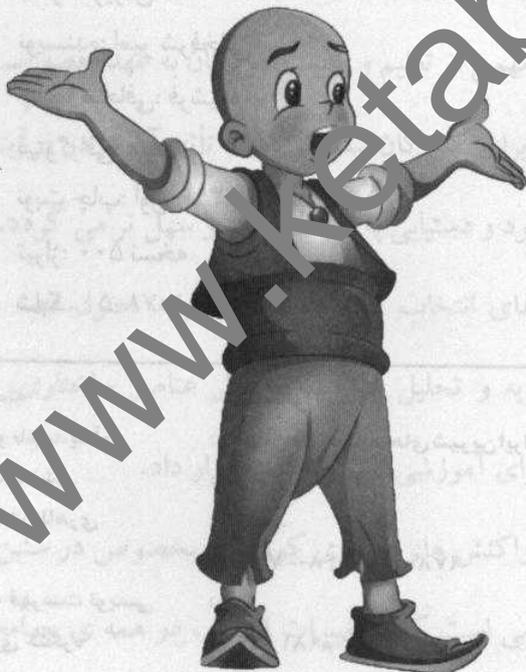

داستان‌ها و حکایت‌های

شیرین ایرانی

امیر شرفخانی

بخش بین‌المللی کتاب راونیز

کد پستی- ایران- تهران ۱۴۱۷۳-۱۱۶۶۶

۶۶۴۰۱۵۴۶ - ۶۶۹۶۱۴۹۸

telegram: @ravviz

نام کتاب: داستان‌ها و حکایت‌های شیرین ایرانی

• ناشر: داریوش

• نویسنده: امیر شرفخانی

• چاپ، طراحی: فرشیه

• لیدر گرافیک: مهتاب‌تور

• نوبت چاپ اول: ۱۳۸۷

• تیراژ: ۵۰۰ نسخه

• شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۸۰-۷۸-۵

سرشناسه	: شرفخانی / امیر
عنوان و نام پدیدآور	: داستان‌ها و حکایت‌های شیرین ایرانی
مشخصات نشر	: داریوش، ۱۳۹۶
مشخصات ظاهری	: ۱۱۲ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۸۴۸۰-۷۸-۵
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
رده بندی کنگره	: ۵۲ م ۹۸۱ / ۸۴۵
رده بندی دیویی	: ۵۲ / ۱۲۵۴
شماره کتابشناسی ملی	: ۶۲۱۵۷۹۸

* راونیز یکی از شهرهای دوره هخامنشی در استان خراسان شمالی است

مقدمه :

قصه یکی از میراث‌های کهن جامعه بشری است که در هر شرایط و روزگار، به نسل‌ها منتقل می‌شود. قصه، علیرغم پیدایش رسانه‌های دیداری، شنیداری و تصویری، نه تنها ارزش و جایگاه خود را حفظ نموده، بلکه به کمک آن‌ها نیز آمده است. به طوری که بسیاری از رسانه‌های فوته، بدون قصه، امکان ادامه حیات ندارند.

در همه جوامع، بخش مهمی از تعلیم و تربیت کودکان به عهده قصه است. هرچه استفاده از داستان‌های مناسب برای کودکان بیشتر باشد، تأثیر آن‌ها در فرآیند یادگیری و یاددهی افزون‌تر خواهد بود و دستیابی به اهداف آسان‌تر و سهل‌تر می‌گردد.

برای آشنایی با معیارهای انتخاب قصه‌ی مناسب، باید اصول قصه و ساختار آن را شناخت. سپس با تجزیه و تحلیل هر قصه از نظر عناصر ساختاری، قصه را براساس موقعیت و شرایط محتوای آموزشی، مورد استفاده قرار داد.

بسیاری از کنش‌ها و واکنش‌های رفتاری کودکان، بخصوص در سنین پیش از دبستان، مسئله‌ای رایج و عمومی است که با تغییرات اندکی، در همه‌ی جوامع بشری دیده می‌شوند. این رفتارها در واقع مبتنی بر «الگوی سنی» است؛ و در صورت هدایت و اصلاح به موقع، قابلیت هدایت و تغییر شکل یافتن بیشتر خواهد بود.

قصه‌ها، در زمینه‌ی اصلاح رفتاری کودکان، کاملاً موثر هستند. طبعاً استفاده از پندها و صفات توصیه شده قرآنی به عنوان محور موضوعی قصه، اثر بخشی بیشتری خواهد داشت. نکته‌ی مهم در انتخاب قصه‌ها، قرار گرفتن محتوا و هدف پیام دینی متناسب با سن کودک می‌باشد.

محورهای اصلی داستان‌های کودکان، باید براساس رفتارهای رایج و مسائل روزمره زندگی کودک باشد.

براساس ساختار الگوی محصلی کودکان ۳ تا ۵ می‌توان اساس قصه‌های آموزشی تربیتی را به صورت زیر جزئی‌کرد:

سلام کردن - احترام به بزرگ‌ترها - کنترل خشم (پرخاشگری) - نظافت - مسواک زدن - پنهان کاری - تهمت زدن - تمسخر (لقب گذاشتن و مسخره کردن) - راستگویی - قهر و آشتی - بخشش و عفو - حسادت - لجبازی - رفتار مهربانانه - ابراف - دعا - دوستی - زبان تلخ، سخن دلنشین - عیادت و دیدار از بیمار - همکاری و مشارکت - همسایه‌ها - حرص و بخل - تنبلی - آداب غذا خوردن - مهمان‌نوازی - توجه به کوچکترها (از نظر سنی) - دستگیری و کمک (نیازمندان) و انفاق - شکر نعمات خدا - نشانه شناسی (خدا) - پرهیز از آزار حیوانات

